

Чергове число нашого журналу присвячено темі «Сучасні соціальні теорії та дискурсивні практики». В ній представлена доволі широка палітра проблем, які актуалізують інтерес до трансформацій модерного суспільства. — Суспільства, яке демонструє небачений в осяжній історії людства рівень та ступінь поширення добробуту і водночас неспроможне впоратися зі зростанням соціальної нерівності як у локальному, так і в глобальному вимірі. Суспільства, яке досягло фантастичного рівня розвитку науки і техніки, освоює космічний простір та опановує генетичні технології трансформації живих організмів й зостається таким уразливим перед атаками популістських політиків та релігійних фанатиків, біржовими паніками та вірусними пандеміями. Суспільства, яке має розвинутий інструментарій для самопізнання та самотлумачення через філософію, соціологію та низку інших соціогуманітарних наук, проте й така широка палітра методологій та ідейних течій не дає підстав ні на мить допустити, що наше знання про людину та соціум вже досягло вершини й надалі доведеться тільки транслювати для прийдешніх поколінь усталені назавжди істини.

Разом із тим ця тема вписується у стратегію ознайомлення філософської спільноти з актуальними напрацюваннями Інституту філософії й має на меті привернути професійний інтерес колег до наших здобутків та отримати зворотний зв'язок із нашими читачами. Редакція та редакційна колегія сподіваються на продовження цієї, як і решти тем, представлених раніше. Уважний читач може помітити, що періодично ми публікуємо статті під рубрикою «Продовження теми». Це справжнє свідчення творчого характеру нашого видання, результат не тільки філософської полеміки, а й копіткої роботи колективу журналу.

Звертаємо також увагу читачів на оголошення щодо конкурсу на здобуття премій з філософії. Інститут філософії імені Г.С. Сковороди спільно із Соціологічним центром імені Н.В. Паніної проводять черговий конкурс із розширеним переліком премій. Цього разу оголошено нову номінацію — Премію імені Мирослава Поповича за кращу філософську монографію. Ми сподіваємося, що за честь стати лауреатом цієї премії позмагаються кращі українські філософи та філософині. Адже Мирослав Володимирович поряд з низкою фундаментальних праць залишив по собі також надзвичайно світлий образ людини, на яку хочеться рівнятися. — Людини мудрої, визнаної за академічні здобутки як в Україні, так і за її межами. Особи моральної та водночас соціально активної. Особистості великого масштабу, водночас чуйної до колег та знайомих. Видатного громадянина, демократичного за способом життя і безкорисливого патріота. Можливо, перший лауреат премії імені Мирослава Поповича також стане академіком і продовжить його благородну справу.

Завершальний цього року випуск буде присвячено матеріалам міжвідділового семінару з теми «Філософія мови та філософія розуму: проблеми суб'єктивності та інтерсуб'єктивності» — проблематики, зацікавлення якою зростає, а коло питань виходить у міждисциплінарний вимір.